

Rijeka, 17. veljače 2023.g.

**TRGOVAČKI SUD
U RIJECI
za
VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

Na posl.br.: **St - 109 / 2019**

Stečajni postupak:

Dužnik: **stečajna masa iza E. P. MLJEKARA
d.o.o. u stečaju** iz Rijeke
Eugena Kumičića 41
OIB 60772659683

ŽALBA STEČAJNOG UPRAVITELJA

- u jednom primjerku
- e-komunikacijom

I. Rješenjem suda prvog stupnja od dana 08.02.2023.g. upućen je vjerovnik stečajna masa iza RUDNIK d.o.o. u stečaju da pokrene parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja prava Alberta Faggian na namirenje za iznos od 267.727,30 eura / 2.017.191,37 kn iz kupoprodajne cijene ostvarene nakon dražbe nekretnine, jer će se u suprotnom smatrati da tražbina Alberta Faggian nije osporena te je odgođeno donošenje rješenja o namirenju i namirenje Alberta Faggian za iznos od dodatnih 267.727,30 eura / 2.017.191,37 kn do dovršetka parnice.

Nadalje, točkom IV. citiranog rješenja naloženo je stečajnom upravitelju da iznos od 26.544,56 eura / 200.000,00 kn vrati na prolazni depozit suda.

Predmetno je rješenje javno objavljeno na e-oglasnoj ploči prvostupanjskog suda dana 08.02.2023.g. odnosno isto je sudionicima ovog stečajnog postupka dostavljeno dana 16.02.2023.g.

Stečajni upravitelj u zakonskom roku podnosi predmetnu žalbu, pobijajući rješenje suda prvog stupnja u odnosu na točku IV.

Žalba se podnosi iz razloga:

- bitne povrede odredaba postupka;
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- pogrešne primjene materijalnog prava;

sve uz obrazloženje i žalbeni prijedlog kako slijedi.

III. U bitnome, pobijanom je odlukom prvostupanjski sud odlučio o načinu postupanja sa stečajnom masom, odnosno naložio je stečajnom upravitelju da novčani iznos u visini od 26.544,56 eura / 200.000,00 kn sa žiro računa stečajnog dužnika uplati na prolazni depozitni račun suda.

Svoje brzopleto i ishitreno te svakako nezakonito postupanje prvostupanjski sud neuspješno pokušava obrazložiti u točkama 14-18 obrazloženja odluke pa navodi kako bi RUDNIK d.o.o. imao pravo potraživati u ovome postupku iznos plaćen po rješenju posl.br. St-9/04 od 03.05.2005.g. Nastavno se tvrdi da bi rješenjem drugostupanjskog suda posl.br. PŽ-1458/06-5 od 19.06.2007.g. bilo ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Rijeci broj St-9/04 od 14.01.2005.g. pa da iz tog razloga egzistira obveza povrata.

Dakle, iz sadržaja obrazloženja uopće nije moguće utvrditi razloge njegovog donošenja, a očigledno je i činjenično stanje pogrešno utvrđeno te je nejasno i neutvrđeno da li je ukinuto rješenje od 03.05.2005.g. ili 14.01.2005.g., kao i osnovom kojeg je rješenja RUDNIK d.o.o. izvršio plaćanje iznosa od 200.000,00 kn.

Nadalje, odluka prvostupanjskog suda je bez uporišta u propisima, ima nedostataka zbog kojih se ne može se ispitati te nema jasne, odlučne i neproturječne razloge za svoje donošenje.

Pored svega, stečajni sud, u smislu odredbe čl. 76 SZ-a uopće nema kompetencije i nadležnosti odlučivati o osnovanosti i plaćanju ostalih obveza stečajne mase, već je to isključivo dužnost stečajnog upravitelja, sve pri činjenici da se radi isplate iznosa od 200.000,00 kn ne vodi, niti se između stečajnog dužnika i RUDNIK d.o.o. ikada vodio parnični postupak.

Odnosno, drugim riječima, donoseći pobijanu odluku prvostupanjski stečajni sud uzima kompetenciju i ulogu parničnog suda, pa bez da je ikakva tužba za povrat ikada i podnesena protupravno odlučuje što, kome i na koji način stečajni dužnik ima platiti, čime zapravo u bitnome oštećuje vjerovnike ovoga stečajnog postupka.

Donoseći pobijanu odluku prvostupanjski je sud u svakom slučaju izgubio iz vida odredbu čl. 157. SZ-a.

Upravo je i prema toj odredbi isključivo stečajni upravitelj dužan i odgovoran voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenja obveza stečajne mase te je tijekom isplate obveza stečajne mase dužan izdvojiti sredstva potrebna za namirenje obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti.

U kontekstu navedene odredbe materijalnog prava, stečajni upravitelj ponavlja i ističe – u konkretnom se slučaju **ne može osnovano pretpostaviti** da uopće postoji obveza stečajnog dužnika spram RUDNIK d.o.o. tj. njegovog pravnog sljednika. Naime, nikada nije pokrenut parnični postupak spram dužnika radi stjecanja bez osnova iznosa od 200.000,00 kn te ne postoji valjana pravna osnova po kojoj bi se to potraživanje moglo utvrditi tj. kojim bi se stečajnom dužniku naložilo da taj iznos plati RUDNIKU d.o.o.

Sve i da se sada pokrene takav parnični postupak, nastupila je zastara imajući u vidu da je iznos uplaćen pred gotovo 20 godina tj. 2005.g.! Dakle, bilo kakvo plaćanje u korist pravnog sljednika RUDNIK d.o.o. ima za posljedicu oštećivanje vjerovnika ovoga postupka.

Nadalje, odredba čl. 157. st. 2. SZ vrlo jasno i nimalo dvojbeno propisuje kako je isključiva ovlast stečajnog upravitelja da uz suglasnot suda izvrši deponiranje novčanih sredstava, odnosno i ovom je odredbom potvrđeno kako sud nije ovlašten nalogati stečajnom upravitelju da izvrši deponiranje sredstava.

I konačno, iz odrede čl. 157. st. 2. SZ proizlazi kako se deponirani novčani iznosi mogu isplaćivati vjerovnicima stečajne mase isključivo ukoliko raspolažu ovršnom ispravom ili drugom valjanom pravnom osnovom, a pravni sljednik RUDNIK d.o.o. kako je već pojašnjeno niti raspolaže ovršnom ispravom niti, imajući u vidu očiti protek gotovo 20 godišnjeg roka uslijed čega je nastupila zastara, nema niti valjani pravni osnov spram dužnika.

IV. Shodno izloženom stečajni upravitelj predlaže drugostupanjskom sudu da uvažavanjem ove žalbe ukine rješenje prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu, bez potrebe za ponovnim odlučivanjem.

Andrej Sablić